

Україна для наближення чинного законодавства до європейських стандартів пішла шляхом декриміналізації низки його норм. Так, відповідно до Закону України від 15.11.2011 № 4025-УІ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності» було змінено перелік протиправних дій, за які настає кримінальна відповідальність. Зокрема, скасовано кримінальну відповідальність за контрабанду товарів, транспортних засобів[3].

З моменту набуття чинності цього законодавчого акту минув уже майже 4 роки. Пом'якшити відповідальність із кримінальної на адміністративну пробували й раніше. Так, спершу під час розробки нового Кримінального кодексу України від 2001 року була виключена стаття про недонесення про злочин, далі у 2004 році виключили з Кримінального кодексу України ст. 331 «Незаконне перетинання державного кордону».

Певних змін зазнала і стаття щодо предметів злочину, вартість яких не впливає на його кваліфікацію. Кримінальна відповідальність залишилася лише відносно прихованого від контролю переміщення через митний кордон культурних цінностей, отруйних речовин або радіоактивних матеріалів, зброї, боєприпасів чи вибухівки, а також спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації.

З 17 січня 2012 незаконне переміщення товарів через митний кордон тягне за собою адміністративну відповідальність у вигляді штрафу в розмірі 100% від вартості товару з повною його конфіскацією. При повторному порушенні санкції подвоюються. Кримінальне переслідування зараз залишається тільки для контрабанди культурних цінностей, отруйних, сильнодіючих, вибухових речовин і зброї.

Кримінальне покарання за контрабанду є і в ряді європейських країн - наприклад, в Ірландії (до 5 років) і Великобританії (до 7 років); в Росії також хочуть посилити відповідальність за це правопорушення⁴].

За даними прес-служби Міністерства доходів і зборів, у 2012 році митними органами було заведено понад 23 тис справ за фактом порушення митних правил на суму майже 2 млрд гривень. Однак перераховані до бюджету суми мізерні: минулого року до казни надійшло менше десятої частини від нарахованого.

За даними Держмитниці, в 2011 році було порушено 363 кримінальні справи на суму 457 млн гривень, до держбюджету перераховано лише 1,8 млн гривень.

Можна зробити висновок, що для держави та громадян України набагато краще отримувати від конфіскації додаткові надходження до держбюджету, для того, щоб зробити ситуацію в країні ліпшою допомагаючи нужденним громадянам України, а ніж утримувати в тюрмах за кошти платників податків осіб, які порушили митне законодавство.

Список використаної літератури:

1. Дячкін О.П. Суспільна небезпечність контрабанди і правова відповідальність за її вчинення / О.П. Дячкін // Форум права. - 2012. - №1. - С. 281-282.
2. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. № 2341-ІІІ // Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 2001. - № 25-26. - ст.131.
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності : Закон України від 15.11.2011 № 4025¹ // Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 2012. - № 25. - ст.263.
4. За ввезення контрабанди хочуть садити в тюрму від 09.04.2013 [Електронний ресурс] // imk.itme.com.ua/news/info/za_vvezennja_kontrabandi_khochut_saditi_v_tjurm

Взаємовідносини Європейського права та національного права держав-членів Європейського Союзу.

Якимчук В.Ю. - учень 11-го класу Гірської ЗОШ І-ІІІ ступенів Бориспільської районної ради Київської області

Науковий керівник: доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Лазаренко Л.А.**

Для встановлення взаємозв'язку між наддержавними утвореннями ЄС та країнами-членами необхідно дослідити взаємовідносини Європейського права та національного права держав-членів. Ці взаємовідносини характеризуються чотирма важливими принципами:

1. принцип верховенства права ЄС щодо права держав-членів;
2. пряма дія права ЄС;
3. інтегративність норм права ЄС у національні системи права держав-членів;
4. юрисдикційний захист права, що здійснюється судовими установами ЄС (Суд ЄС та Суд першої інстанції).

Варто розглянути кожен із принципів, не забуваючи про те, що всі вони тісно пов'язані між собою.

Принцип верховенства права ЄС. Його сутність полягає у наділенні норм права ЄС вищою юридичною силою щодо норм національного права держав-членів. У разі колізії норми національного права і права ЄС переважну силу має остання. Саме вона і підлягає застосуванню національною адміністрацією і судами.

З цієї точки зору “право ЄС” має специфічний та однозначний характер. Потреба його однакового застосування випливає зі ст. 5 Договору про ЄС, згідно з якою “держави-члени приймуть усі необхідні заходи загального чи індивідуального характеру, щоб забезпечити виконання зобов'язань, які випливають з цього Договору, чи актів інститутів Співтовариства. Вони сприяють йому у виконанні його місії”. Отже, принцип верховенства зумовлений покладеним на всі держави-члени обов'язком забезпечити реалізацію завдань і цілей Співтовариства.

Принцип верховенства права ЄС підлягає застосуванню до всіх його джерел, а також підпорядкування йому всіх видів актів національного права.

Не менш важливі і часові умови його дії. Принцип верховенства права ЄС розповсюджується на всі акти права ЄС незалежно від часу їх прийняття. Це, насамперед, стосується України, яка прагне стати членом Європейського Союзу, тому що держави, які приєднуються до ЄС, із-за факту свого приєднання визнають верховенство всіх нормативно-правових актів ЄС, у тому числі й ті, які були прийняті до їх приєднання.

Визнання принципу верховенства права ЄС супроводжується не тільки обов'язком кожної держави-члена і його судових установ не застосовувати національні норми права, що суперечать цьому праву. З нього випливає також обов'язок прийняття самостійних заходів з метою забезпечення максимально ефективної дії права Союзу. Найбільш повно і чітко це було сформульовано у рішенні Суду ЄС по справі Сімменталь: “...відповідно до принципу верховенства права ЄС положення договору й акти прямої дії інститутів ЄС із - за самого факту набрання ними чинності мають своїм наслідком у взаємовідносинах із внутрішнім правом держав-членів не тільки повну заборону застосування актів національного законодавства, що їм суперечать, й обов'язок дієво перешкодити прийняттю нових національних законодавчих актів, якщо вони не сумісні з нормами права ЄС”(рішення по справі № 106/77 від 9.03.1978 р.).

Пряма дія. Під цим розуміється безпосереднє та обов'язкове застосування нормативно-правових актів Союзу національною адміністрацією і судами незалежно від їх згоди чи умов, що встановлені державою-членом.

Принцип прямої дії передбачений безпосередньо в установчих договорах. Про нього йдеться, зокрема, у ст. 189 Договору про ЄС. У другому абзаці цієї статті зазначено, що Регламент - це акт загального характеру, обов'язковий для виконання у всіх своїх елементах і має пряму дію у всіх державах-членах.

Принцип інтеграції. Під ним розуміється інкорпорація норм права Союзу в національні системи права всіх держав-членів, у результаті чого вони стають інтегральною складовою частиною цих систем. Саме інтеграція в національне право надає юридичної сили актам Союзу на території держав-членів і робить обов'язковим їх застосування національними судами. У своєму рішенні № 28/67 від 3 квітня 1968 р. Суд ЄС дав точне формулювання самого поняття інтеграції, записавши, що "...положення права Союзу проникають у внутрішній національний правопорядок без допомоги заходів національного характеру".

Ця формула має принципово важливе значення для майбутнього, умов застосування та ефективності права Союзу. З неї випливає, що право Союзу діє і підлягає виконанню на території держав-членів на тих самих умовах, що і національне право. Єдине, що зобов'язана зробити держава-реципієнт, це не встановлення умов його застосування, а створення умов для його максимально ефективного виконання.

Принципи інкорпорації і прямої дії досить тісно пов'язані між собою. Інкорпорація правових норм Союзу передбачає можливість їх прямого і негайного застосування національним судом та їх обов'язковість для національної та муніципальної влади. Поняття "інтеграція" та "пряма дія" - багато в чому схожі, але не тотожні. Пряма дія норм права Союзу підпорядкована ряду умов, відповідність яких робить можливими їх застосування судом. Інтеграція - умова прямого застосування.

Юрисдикційна захищеність. Під нею розуміють імперативний обов'язок для всіх національних судових органів держав-членів і судових установ ЄС забезпечити застосування права Союзу і максимально ефективний захист прав та інтересів, що виникають на його основі.

Суворе і неухильне втілення в життя приписів європейського права - загальна мета інститутів Союзу і держав-членів. Юрисдикційний захист прав та інтересів усіх суб'єктів європейського права на рівні Союзу забезпечується судовими установами ЄС. На рівні держав-членів цей захист - обов'язок усіх їх судових та правоохоронних органів.

Отже, норми права ЄС є обов'язковими для виконання всіма державами-членами Союзу.

Конвенція ООН «Про права дитини» - важливе джерело права ЄС

Потоцька В.В. - учениця 9 класу Гірської ЗОШ І-ІІІ ступенів Бориспільської районної Ради Київської області

Науковий керівник: доцент кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Лазаренко Л.А.**

Найголовнішим міжнародно-правовим документом, що визначає права дітей є Конвенція ООН «Про права дитини» яка була прийнята одностанно Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 20 листопада 1989 року. Сам документ складається з 54 статей, які деталізують індивідуальні права осіб віком від народження до 18 років. Учасниками Конвенції з прав дитини є Святий Престол і всі країни-члени ООН, крім США, Південного Судану і Сомалі.

Поважання прав людини починається із ставлення суспільства до своїх дітей. Любляче суспільство піклуватиметься про забезпечення їхньої свободи і гідності, створять умови за яких вони зможуть повною мірою розкрити свої здібності і скласти основу для повноцінного й плідного життя.

Деякі права людини безпосередньо стосуються прав дітей, відображаючи їхню потребу в особливому піклуванні й увазі, їхню вразливість і відмінність їхнього світу від світу дорослих.